

Sygn. akt I ACa 316/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Elżbieta Borowska
Sędziowie	:	SA Elżbieta Bieńkowska SO del. Krzysztof Chojnowski (spr.)
Protokolant	:	Sylwia Radek - Łuksza

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2012 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w W.**

przeciwko (...) **S.A. w B.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 30 stycznia 2012 r. sygn. akt VII GC 2/12

I. umarza postępowania apelacyjne co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I i II zaskarżonego wyroku;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2012 roku Sąd Okręgowy w Białymstoku zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 206.804,02 złotych z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot wymienionych szczegółowo w wyroku (pkt I), zasądził od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe od poszczególnych kwot (pkt II), a nadto zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę

18.453 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt III).

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości apelacją pozwana.

Na rozprawie apelacyjnej pozwana cofnęła apelację w zakresie roszczenia głównego i oświadczyła, że popiera ją jedynie co do kosztów procesu.

Wobec tego, że co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I i II zaskarżonego wyroku apelacja została skutecznie cofnięta, a dopuszczalność tej czynności dyspozytywnej strony nie podlega kontroli sądu, na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. umorzono postępowanie apelacyjne w tym zakresie.

Apelacja co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu nie zasługiwała na uwzględnienie.

W myśl wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu strona przegrywająca sprawę, a taką jest pozwana, obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie zaś do art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie tego radcy prawnego, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Wyjątek od wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. ogólnej zasady przewiduje przepis art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami. Przepis art. 102 k.p.c. jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 roku, II CZ 210/73, LEX nr 7366).

Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego strony. Za trafny należy natomiast uznać pogląd, zgodnie z którym sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla własnego utrzymania nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia – na podstawie art. 102 k.p.c. – od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego.

Mając na uwadze powyższe należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zaistniały podstawy do odstąpienia od obciążania pozwanej kosztami procesu. W szczególności, wobec braku innych szczególnych okoliczności nie uzasadnia tego sam fakt, że pozwana spółka pozostaje w trudnej sytuacji finansowej.

Wprawdzie skarżąca w toku procesu częściowo zaspokoila roszczenie powódki, ale nie można uznać, iż pozwana nie dała powodu do wytoczenia procesu. Dlatego w rozumieniu przepisów o kosztach procesu pozwana jest stroną przegrywającą sprawę również w części, w której zaspokoila roszczenie powoda (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1984 roku, IV CZ 196/84, LEX nr 8642). W konsekwencji skarżąca winna zwrócić powódce opłatę od pozwu w kwocie 11.236 złotych, opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 7.200 złotych ustalone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.), tj. łącznie kwotę 18.453 złotych.

Z tych względów apelacja co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono mając na uwadze wynik postępowania odwoławczego oraz treść art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 2 k.p.c., art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i art. 109 k.p.c. Wobec tego, że pozwany w części cofnął apelację, a w pozostałej części jego apelacja została oddalona, winien zwrócić poniesione przez powoda koszty postępowania odwoławczego, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu apelacyjnym, określone zgodnie ze stawkami wymienionymi w § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.).